

ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИМ МОВАМ

Вища школа третього тисячоліття потребує застосування нових нестандартних підходів і форм навчання. Розв'язанню цієї проблеми сприяє використання активних методів навчання, освоєння і впровадження нових технологій як сукупності традиційних і інноваційних підходів і прийомів.

Навчальна діяльність студента здебільшого є пасивною. Тому необхідно посилити пошук методів і прийомів активізації навчально-пізнавальної діяльності студентів: впровадження ділових ігор, творчі роботи, вдосконалення традиційних форм занять – лекцій, практичних, лабораторних; активізувати поточний та підсумковий контроль. Ключ до поліпшення підготовки фахівця – в організації самостійної роботи студентів, яка створює основи для розвитку ініціативи та самостійності, здійснення диференціації та індивідуалізації навчання.

В основу моделі дистанційного навчання іноземній мові слід покласти спеціально розроблені навчальні матеріали і комплекс інструментів, що дозволяють компенсувати віддаленість учасників навчального процесу, організувати їхнє спілкування не тільки в асинхронному, але і в синхронному, в тому числі голосовому режимах. [1, с.46]. Надання доступу до великої кількості навчальних ресурсів у текстовому, аудіо- та відеоформатах, до автентичних матеріалів різного характеру на мові, що вивчається, сприяє володінню значним лінгводидактичним потенціалом.

Під час організації самостійної роботи студентів також необхідно враховувати психологічні бар'єри дистанційного навчання, що негативно впливають на ефективність самостійної роботи. Серед таких чинників можна

виділити: 1) недостатність базової підготовки; 2) несприйняття занадто теоретизованого стилю викладання; 3) неуспішні спроби вирішення завдань; 4) відсутність досвіду самостійної діяльності; 5) нерозвиненість вольової саморегуляції (лінь) [2, с.59]

Почуття ізольованості не є головним руйнівним чинником дистанційного навчання. Більш серйозними є почуття тривоги, неспокою, заплутаності, паніка. Слід чітко визначати чим спричинені труднощі, яка допомога необхідна студентам для досягнення навчальних цілей. З точки зору К. Роджерса [3, с.142] головним завданням викладача є полегшення і водночас стимулювання (фасилітація) процесу навчання для студента, тобто координація пізнавального процесу, відбір інформації, визначення послідовності курсу, презентація інформації, коригування курсу, що викладається, консультування, зворотній зв'язок, оцінка діяльності учня, повідомлення про результати, корекція, надання додаткової інформації, керівництво навчальними проектами і групами взаємопідтримки. Викладач є конструктором навчання та важливим чинником динамічності і ефективності процесу навчання. Тому, невід'ємним завданням викладача є знаходження та усунення таких негативних факторів.

Список використаних джерел:

1. Дичківська І.М. Інноваційні педагогічні технології: навч. посібник / Дичківська І.М. – К.: Академвидав, 2004. – 352 с.
2. Полат С.С. Нові педагогічні та інформаційні технології в системі освіти // Педагогічна майстерність: хрестоматія: навч. посіб./[упоряд. І.А. Зязюн, Н.Г. Базилевич, Т.Г.Дмитренко та ін.]; за ред. І.А. Зязюна. –К.: Вища шк., 2006. – С480-484.
3. Кухаренко В.М., Рибалко Р.В., Сиротенко Н.Г. Дистанційне навчання: Умови застосування. Дистанційний курс: Навчальний посібник. 2-е вид.доп./За ред. В.М. Кухаренка – Харків: НТУ «ХПІ», «Торсінг», 2001